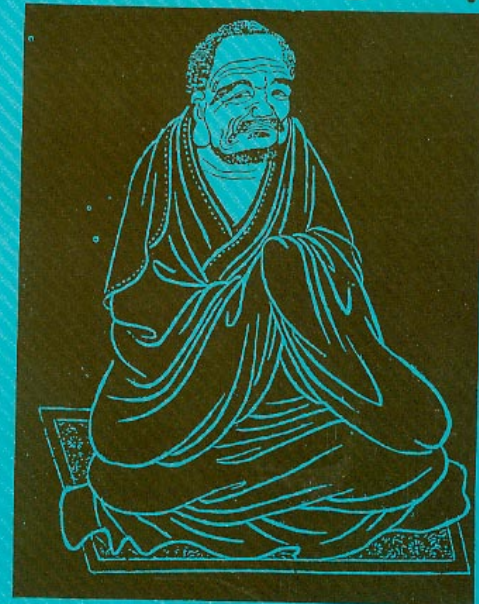

VÔ VI QUY NGUYÊN

Nhiều tác giả

Thi Tuyển:

Trên Đường Đạo

TẠP CHÍ QUY NGUYÊN PHÁT HÀNH NĂM 2000

LỜI GIỚI THIỆU

Đạo không nằm ở cảnh Liên Hoa, cũng không chỉ ở những quả vị trên cao, cũng không riêng ở những lời kinh, câu kệ,... Trên con đường Đạo, nếu lòng ta là đạo thì nơi đâu cũng là đạo, góc cạnh nào cũng là đạo. Từng tia nắng, từng tiếng thở dài, từng ánh mắt, từng nụ cười, từng câu hát, từng hạt mưa, từng lời cầu nguyện,... để ta thấy rằng nơi đâu ta cũng tìm ra lý đạo.

*Xin Trời những giọt mưa mềm,
Làm tươi ngọn cỏ, cho hoa đâm chồi.
Cho người no ấm vui cười,
Nhưng đừng cho ướt vai người tôi thương.*

(Nguyễn Cầu - Châu Nhật Tân)

Thương cây cỏ, thương cánh đồng thì xin Trời nhỏ những giọt mưa nhưng thương con người thì xin cho “đừng ướt vai người tôi thương”. Tưởng là mâu thuẫn nhưng không! Đó chính là cái tình chan hòa, đó là Đạo.

Khi cái tình ta chan hòa, thì nơi đâu cũng có tình, nơi đâu cũng có đạo để nơi đâu ta cũng thấy an nhiên và hạnh phúc. Đời hạnh phúc, khi đời ta có đạo. Người hạnh phúc, khi lòng người có đạo. Cái hạnh phúc ấy sẽ là hạnh phúc vĩnh viễn, vô tận. Ta “chẳng bao giờ có giây phút cuối”. Ta có đạo, ta có hạnh phúc thì Thiên Đàng cũng vậy, Trần Gian cũng vậy, nơi nào ta cũng có hạnh phúc.

*Để một đời ta sống trọn cho đời
Để một đời ta vì chúng sanh nhân loại
Ta
Chẳng bao giờ có giây phút cuối*

Chỉ có khởi đầu những trang mới!

(Bài thơ dâng ba - Châu Nhật Trung)

Thi tuyển Trên Đường Đạo, là những bài thơ được kết tập từ những con người đang đi trên đường Đạo.

Vô minh che lấp diễn Linh Quang

Ví diệu bùng lên ánh đạo vàng

Quy bốn hồi lai minh tâm chiếu

Nguyên căn hiển lộ nhứt minh quang!

(Vô Vi Quy Nguyên - Từ Minh Pháp)

Đại Hùng Linh Điện, ngày 3 tháng 3 năm 2000

Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên

Kệ của Đức Pháp Chủ

Giao lê quả táo đơn đăng
Hạp nhiên mùi đạo quy căn phục hoàn
Đơn Điền kết tựu tánh an
Linh phiêu thần được giải tan niềm sầu
Nhưng còn ý lập bất cầu
Làm sao nhiên thần mới hầu đắc công
Cam lồ dụng thử no lòng
Cần khôn quán tựu hiệp trong căn đề
Hư linh thần cốc chuyển về
Huyết căn tinh khí, trực nên phản đường
Minh nhân lập bổ chiêu dương
Thiệt hư chưa tỏ mối đường đại trung
Giai âm báo hảo kỳ phùng
Mỗi ngày một tiếng, khát từng thọ giao
Uy linh giao ý điểm màu
Cho người phàm tục biết đâu là nhà!

Ngày Khánh Đản năm Canh Ngọ 1990

Kệ của Đức Pháp Chủ

Thái thái cơ huyền “linh linh chiếu”
Hộ dừ căn làm hộ tinh ba
“Thái cơ hồng” chuyển hóa bao la
Sinh sinh hóa hóa thiên hà bao dung!

Bái yết tôn linh thọ điểm giao
Tri từng phân đạo đức nêu cao
Bấy lâu nông nả tìm cơ thánh
Nay được mãn nguyên chỗ ước ao!
Trần cam bụi ngọt đủ màu
Dưng hương ngũ vị, ân cao chiếu đề
Khuyến lòng thủ thiện đề huề
Thệ tâm một mực chỉnh tề an vui
Hồi nào cũng vậy chớ lui
Nơi đây gió mát, thông mùi đạo chơn
Tai nghe tiếng kệ pháp tôn
Thời lòng vui chẳng chi hơn đó mà
Một lòng chánh tín thiết tha
Thương đời thủ nét vị tha cho bền !

Ngày Khánh Đản năm Canh Ngọ 1990

Kính mừng ngày Khánh Đản của ba

Hãy thấp lên hai hàng nến sáng
Mừng Cha chào đời mang hạnh phúc đến
Mừng Cha chào đời ngày nắng khoảng trời xanh
Những hạt mưa rơi long lanh
Trong làn khí ẩm
Tháng 3 ngày 5
Trời cao xanh vời vợi
Tháng 3 ngày 5
Lấp lánh một trời sao
Để một đời ta sống trọn cho đời
Để một đời ta vì chúng sanh nhân loại
Ta!
Chẳng bao giờ có giây phút cuối
Chỉ có khởi đầu những trang mới
Chỉ có trong ba những tâm hồn trong sáng
Như đóa hoa hồng dâng ba ngày đản sanh huyền
diệu!

Kính dâng ba yêu quý, Khánh Đản năm 1990.
Châu Nhật Trung

KỆ CỦA ĐỨC ĐIỀU TRÌ KIM MẪU.

Gởi cho một số pháp hữu ngày 25 tháng 10 năm 1976.

....
Buồn cười thế sự lá lay
Tu thì không chịu, một hai đòi về
Cõi Cực Lạc đâu phải hề
Tu sao cho kiếp nảo nề lên mau
Người học đạo cố làm sao
Tu thân, sửa trái cố trau căn lành
Có học thì phải có hành
Học như con kén ai dành cho lên
Không học mà muốn làm nên
Ở không mà muốn được hên, được giàu
Đừng mong tâm trước làm màu
Phải lo thúc liễm mới vào cõi Tiên
Cõi Phật là cõi kể riêng
Tu hành vội vã làm siêng ích gì
Nam mô bạc lộn với chì
Nam mô đạo hạnh Điều Trì giúp con
Chủ tâm với tấm lòng son
Lòng còn vương bận đừng mong phản hồi
Tu thì gạt bỏ cho rồi
Tâm trần chưa sạch phản hồi sao nên
Con ơi có lỗi phải rên
Rên đi, rên lại như kèn tiếp hơi!

GỌI CÁC VỊ ĐANG ĐỨNG TRƯỚC CỬA PHÁP

Nam qua Bắc lại chạy Tây Đông,
Khám phá phù ba thấy đều không.
Trời cũng không, đất cũng không,
Nhơn sanh lẫn lộn ở vào trong.
Nguyệt cũng không, Nhựt cũng không,
Lên lên xuống xuống chẳng kể công.
Đất cũng không, ruộng cũng không,
Thay đổi biết bao chủ nhơn ông.
Vàng cũng không, bạc cũng không,
Chết rồi trong tay cũng sạch trơn.
Chồng cũng không, con cũng không,
Xuống tuyền đài, sao chẳng gặp.
Sớm rảo Tây, chiều chạy qua Đông,
Người đời như ong hút nhụy không,
Gom trăm thứ bông làm nên mật.
Cả đời tận khổ cũng hườn không!

Tế Công Phật Sóng ban diễn.
Ngày 7 tháng 11 năm 1976 lúc 05 giờ 30.

MỪNG KHÁNH ĐẢN ĐỨC TÔN SƯ.

Vô Vi Quy Nguyên, Đạo Pháp Tối Thượng Thừa
Vận chuyển xuống trần từ lệnh Vua Cha
Thương chúng sanh còn vô minh, tham ái
Dời Tòa Sen, Ngài giáng cõi Ta Bà!

Cõi Ta Bà đầy rẫy cuộc nhiều nhương
Dân nơi nơi gào thét động bi thương
Lòng mẹ hiền và vòng tay Từ Phụ
Độ chúng sanh vào cửa Phật Tôn Vương!
Ngày 5 tháng 3
Tây Ninh thân yêu
Gò Dầu nức ruột
Sáng Đạo Vàng trong thánh thất Châu gia
Trống trời rung, âm vang các cõi
Nhạc thiên cung cũng tấu khúc âu ca!

Mạn Đà La rải kín lối cúng dường
Các tầng trời cung tiễn Đức Minh Vương
Trong Vô Vi, Ngài là vua các Pháp
Mang xác phàm, Ngài giải hết tai ương !

Thời đại Hồng Ân mở ra chói lọi
Hội Long Hoa là niềm mơ nhân loại
Nơi Quy Nguyên của các Pháp Vô Vi
Vâng lệnh Vua Cha, Đức Ngài đứng trị vì !

Chúng đệ tử Từ Tôn được Đức Ngài thọ ký
Trên đường tu, tự chứng Pháp diệu kỳ
Tối Thắng Pháp, Ngài ban tu giải thoát
Tôn Sư thương, ban danh Thánh, Thiên Y !

*Ngày Khánh Đản, chúng đệ tử Từ Tôn chí tâm
đảnh lễ
Cúi xin Vua Cha, Mẫu Mẹ, chư Thiên
Ban đến Tôn Sư thân tâm thường lạc, tuổi thọ
miên trường
Dẫn độ chúng con lên tòa sen đắc quả !*

Đệ tử Từ Tôn Từ Thiện Tâm Trụ
bái chúc Khánh Đản năm 1994.

SANG SÔNG

Mình hạt, sương mai gầy
Ngày ngày qua bến đây
Tiền tài so gió thoảng
Danh lợi sánh mây bay !

Ngắm nhìn thiên hạ sự
Như bóng trúc quét mây
Hỏi sao thanh thản vậy?
Đường thẳng vui lắm thay!

Từ Tri Nguyên.

CỘI PHÚC

Càn khôn vũ trụ bao la
Chứa bầu không khí nâng niu hữu tình
Sinh ra mọi thứ đều bình
Tùy duyên thụ hưởng ân lành thiên nhiên
Nhân sinh dòng dõi rồng tiên
Tự hào cội phúc căn duyên sẵn dành
Duyên sinh tạo quả đành rành
Giống tốt gieo hạt nảy sanh quả lành
Giả tràng bọt nước đầu gành
Tơ vương lắm mối đoạ trường cách ngăn
Người ơi người có biết chăng?
Cõi trần bến giác ta đây chọn gì
Thức đi đừng ngủ li bì
Thân tâm giải tỏa, trược mê phản hồi!

Từ Thiện Khanh.

BÀI THƠ TÂN XUÂN

Xuân mùa hy vọng của loài người
Xuân chẳng riêng ai khắp mọi nơi
Xuân đến nung thêm lòng dũng cảm
Xuân đi để lại biết bao lời
Xuân yêu thanh trị, tình đoàn kết
Xuân ghét chiến tranh, ý tách rời
Xuân muốn nhân loại thành một khối
Xuân mong các đạo đồng quy nguyên !

Chúc khắp nhân gian với mọi loài
Chúc mừng xuân mới được tiêu tai
Chúc tâm thanh tịnh thường vô ngại
Chúc tánh từ bi dẹp chướng gai
Chúc đức hiếu hòa luôn được thắm
Chúc lòng thù hận thấy phôi pha
Chúc tất cả tăng bi trí dũng
Chúc nước Việt đạo đức hơn người !

Bác Sĩ Nguyễn Tấn Lộc.

SÂU ĐÔNG

Mùa Đông lại về, lạnh buốt tim con
Cha ra đi không lời giã biệt
Cho con sầu khi Đông sang
Mất CHA rồi con mới hiểu

Suốt đời này, làm sao?
Làm sao con tìm thấy Người?
Chỉ còn trong tâm tưởng
Những lời Thánh giáo Vô Vi
Hình bóng Cha u hoài
Hay trầm ngâm suy tư
Cha thức suốt canh thâu
Vì an vui cho muôn nơi
Cõi này và cõi hư vô Cha đều đi về
Bây giờ chỉ còn trong thương nhớ
Con mang theo chút Hương Thiền
Dem tâm nguyện của Cha ban rải cho đời
Yêu đời.
Yêu người.
Như yêu chính thân ta
Và như thế, hành như thế người ơi!
Đời tròn - Ánh Đạo hiện
Quả vị Liên Hoa không xa
Ngày ấy Cha rước con lên thuyền
Thuyền Từ tách bến sông mê
Con thuyền đưa các linh căn trở về
Đại nguồn đầu yêu

Khánh Đan 1996
Từ Thiện Tâm Khai

KHUYẾN NỮ TU.

*Tựa rèm một đóa Trà Mi
Hoa niên e ấp một trang thơ đào
Chị Hằng khe khẽ nhìn vào
Khuôn trăng đầy đặn tóc mây xỏa bờ
Vàng quang cảnh vật như tờ
Bức tranh sống động làm ngơ ngẩn lòng
Kìa là khách dạo vườn hồng
Người đây hoa đó ai thời hơn ai?
Tuy rằng phân biệt có hai
Giá trị tùy thuộc ở nơi vai trò
Dò sông, dò biển dễ dò
Rạng danh thực nữ thế nhân khó tầm.*

Từ Thiện Khanh.

NIẾT BÀN VIÊN MINH CỬA TRỜI RỘNG MỞ

*Tâm vốn là một kho tàng vô giá
Sáng lung linh như nhật nguyệt đôi vàng
Đã biết rằng vạn hữu giai không
Sao tự đắm trong vòng luân chuyển?*

*Đời trầm luân dục tình ái luyến
Tham sân si nó huyễn tâm ta
Vô Vi Quy Nguyên đã chọn làm nhà
Hãy thấp sáng bi- hòa nhãn nhục !*

*Đốt đuốc lên để tiêu tàn nhơn dục
Đốt đuốc lên cho ma chướng tiêu trừ
Tối thắng vô thừa nhất thiết tiến tu
Niết Bàn Viên Minh, cửa trời rộng mở !*

*Tòa sen kia, Đức Tôn Sư định tỏ
Đang đợi chờ những con cái thiên duyên
Bước lên, phước báu vô biên !*

Từ Thiện Tâm Trụ.

Tĩnh Một Năm Còn Mãi Thiên Thu.

Nấu nung kể đã bao ngày
Tắm bia cùng với thân này mà trông
Trước sau tỏ được cùng thông
Thế tình như nước, vun trồng nghĩa nhân
Sớm hôm tu luyện ân cần
Đường xa chẳng ngại xoay vần nên công
Là thôi là thế mớ màng
Mộng đời say tỉnh bể bàng đôi phen
Sớm nương nhờ cửa Không dẫn dắt
Tật ách kia nhật nguyệt tinh minh....
Sớm theo mệnh số của trời
An bài tiền kiếp để đời này tu...
Xưa sao nay vậy ước nguyện
Cứu người mà cũng vẹn tuyền cứu ta
Ai đem thế giá cho người
Ơn Trên cao cả một đời hành tu
Lòng này bằng giá chẳng rời
Nghĩa nhân cùng với cuộc đời sắc son
Phượng với Vũ là tung cánh hạt
Tít mù khơi rơi xuống thiên hà
Âm thầm lòng nhủ với lòng
Đám mây vân cầu bụi hồng sạch trong
Tay tế độ cứu mang đùm bọc
Đức hiếu sanh cao cả chở che
Của Ơn Trên độ cho người
Để người lại độ cho người khổ đau
Hào quang nào sánh được bảy chầy
Cố công tu hạnh theo Thầy
Là đây nước nhược đựng đầy từ lâu

Tâm thánh thoát xác thân nhuần tán
Của Ôn Trên mưa móc sáng tươi
Ân Sư truyền độ cho người
Hùng tâm vững chí vui cười tiến lên
Dâng tay đón hào quang Phật Pháp
Giải oan khiên trong cõi tục trần
Mở tâm, mở trí muôn người
Tĩnh say tu sửa vẹn mười tiến thẳng
Duyên tri ngộ kiếp nào gây được
Tình một năm còn mãi thiên thu
Kể từ đây cửa Từ Bi
Tiến lên rộng mở ân nghi dài lâu !

Vũ Như Hoàng 1979.

ĐÓA HOA VÔ THƯỜNG

Ôi vô thường, nào ai có hay?
Đời như bóng mây
Có đây rồi như không
Có đây rồi như không.
Ai ơi! Đời có gì vui mà ta mộng

Tình có gì vui mà ta say.
Hạnh phúc là thế nào ai có biết?
Hạnh phúc là đờn đau
Hạnh phúc là mất nhau
Hạnh phúc là cô đơn, là chỉ riêng ta với ta.
Trong cô đơn, ta nghiêng soi lại bóng hình.
Chẳng có gì ngoài một tâm không
Chẳng có gì ngoài một tâm không.
Ta ôm tâm không
Ta được tròn đầy
Trong ngần, trong ngần tựa như ánh trăng
thanh.
Ta hạnh phúc tắm mình trong ánh trăng thanh
Dịu dàng ôi quá đắm say
Ta muốn đem hạnh phúc này cho em
Ta muốn đem hạnh phúc này cho em
Cho tất cả mọi người
Hãy về nơi tâm không
Vì nơi ấy ta hạnh phúc đời đời!

Một giờ đêm, Tết Dương lịch 1 tháng 1 năm 1998.

Từ Thiện Tâm Khai

TU THIẾT ĐỂ

*Ngân nga vọng tiếng chuông chùa
Nao nao tắc dạ cảm hoài nhớ nhung
Tình thương tạo hóa bao dung
Chuông ngân đánh thức tâm trần mãi mê
Bằng tâm cách dậm sơn Khê
Gần trong gang tấc cách xa diệu vời
Tu không tỉnh cũng không rời*

*Tu tâm thức tánh trở về nguyên lai
Thành tâm vọng bái Như Lai
Cầu cho nhân thế trở về thiện tâm
Tu không khó nhọc lao tâm
Tự tại vô ngại không gì cách ngăn
Niết Bàn đâu có xa xăm
Soi tâm thấy tánh hòa cùng vô dư
Lắng tâm tịnh tĩnh như như
Phật Tâm, Tâm Phật vô dư Niết Bàn*

Từ Thiện Khanh

MỘT ĐÊM DIỆU HUYỀN

Một đêm diệu huyền
Trăng trong gió mát.
Tôi đang ngồi Thiền
Mơ một chữ không.

Không nghĩ, không suy
Sự thể lâm ly
Buồn rầu mà chi?
Có gắng làm sao
Thanh điển trên cao
Do bầu trời trao.

Ôi đêm diệu huyền!
Hương thơm bát ngát.
Tôi đang ngồi thiền
Tìm một chữ không.

Không khổ, không vui
Un đức rên trui
Cho lòng bình thản.
Tất cả đều không.
Ta chỉ cầu mong
vượt lên mà thôi.

Ôi đêm diệu huyền!
Trăng trong gió mát
Mê man trong thiền
Chỉ một chữ không.

Lữ Ngô Đồng.

XUÂN BÌNH TÝ 1996

Thầy về như ngọn gió Xuân
Xua tan đông lạnh băng khuôn nhớ Người
Nhớ từng ánh mắt nụ cười
Nhớ lời Thánh Giáo dạy người tu nhân
Bây giờ nhìn lại Hậu Thân
Thầy đi nhưng vẫn ở gần bên con
Xuân nay đi lễ đền son
Thấy Thầy ngồi đó không còn buồn thương
Đề đầu lạy Phật mười phương
Đức Ngài mãi mãi miên trường tâm an
Độ cho tất cả thế gian
Đông Tây Âu Á nước Nam thái bình
Hôm nay từ giả thâm tình
Chúng con kính nguyện Sư Huynh hiện về
Tất cả pháp hữu chỉnh tề
Đồng tâm tu học để về bên Cha
Nay tiễn Thầy Đạt xa nhà
Xuân sau mong đón hoan ca Người về.

14 tháng Giêng Âm Lịch
Thay mặt nhóm giáo viên,
Từ Thiện Tâm Khai.

CHUYỆN ĐỜI TÔI

*Bước một bước, ta mang về no ấm,
Dang cánh tay, ta vực dậy lòng người.
Theo chân Thầy, dẫm những bước tiên phong,
Làm vang dội, khắp cùng trời cuối đất.
Đời ta phải viết bằng trang oanh liệt,
Không phải thương tình,
chẳng phải hạng phạm nhân.
Ta vẫn tiến, vượt qua làn bão cuốn
Trước mắt ta, đây! Đại nghiệp ngàn đời.
Ta làm ấm, những hồn người giá lạnh,
Trở ngón tay, ta chỉ nẻo quay về.
Dẫm những bước tiên phong,
ta đập bằng sóng cả,
Vững tay chèo, mang thế giới đồng quy.*

Giáng sinh 1999,
Từ Minh Tâm Thắng.

THÔNGIỆP TÌNH YÊU

Ta đưa em về quê hương Việt Nam
Ta đưa em về dòng sông yêu thương
Dòng sông quê hương
Dòng sông có bến đục bến trong như dòng đời
Ta mong em đi cùng ta
Trong suốt cuộc đời này
Cuộc đời hạnh phúc đầy điểm tuyệt, nào ai
hay?
Người đời thường cho là đời lọc lừa, đau
thương
Đời nhiều man trá, khổ đau...
Ta mong em đi cùng ta mang hạnh phúc cho
mọi người.
Em ơi, vì người cũng như ta
Có dòng máu đỏ
Có trái tim hồng
Có mẹ cha trên đời
Nhưng đời không dễ yêu
Vì người ta mê lắm
Mà cho là đời nhiều khổ đau
Là do ta đẩy thôi.
Trong cuộc tình này, trong cuộc đời này
Em hãy cùng ta đi khắp mọi miền xa
Từ Á sang Âu trên hành tinh này ...
Ta mang hạnh phúc đến cho muôn người

*Bằng hương Thiền bao la
Trong đêm thâm tĩnh lặng
Ta nghiêng soi lại bóng hình và thấy mình thật
là ai
Ta mời em đi cùng ta
Trong suốt cuộc đời này
Ta mời em đi cùng ta
Trong suốt hành trình này
Để mang hạnh phúc đem tặng người
Người ơi ...!*

Kính dâng Đức Thầy Từ Minh Đạt
Ngày 31 tháng 5 năm 1998
Từ Thiện Tâm Khai.

Cuộc đời chỉ là một giấc mơ

CHỈ LÀ GIẤC MƠ

*Xuân đến xuân đi dạ ngân nga
Phù du hoa nở rồi héo rụng
Sanh già bệnh tử khéo đợi chờ*

*Đợi chờ mà chi hỡi người ơi!
Mau mau tu tỉnh vượt biển khơi
Vì chốn trần gian nhiều đau khổ
Nên xưa Thích Ca đã rời ngôi.*

*Đi tìm chân lý cứu chúng sanh
Xuất gia tầm đạo quyết tu hành
Dưới cội Bồ Đề Ngài đắc quả
Nhu lai thiên định ngộ lý thanh*

*Thanh nhàn tu học tập tâm không
Thuyền từ Thầy đợi rước sang sông
Pháp Phật nhiệm mầu tu giải thoát
Quê xưa ta trở lại non bông.*

Từ Thiện Khanh

CẢM TÁC

*Điễn Linh Quang làm nên các cõi,
Đồng một cõi tỏa khắp muôn cảnh.
Con lang thang lạc bước đường trần,
Ngài mở lối dắt dìu chân bước!*

*Vào thế gian cùng vui và cùng khổ.
Đem từ tâm ban rải khắp nhà.
Đem niềm tin soi sáng bước chân,
Ban hạnh phúc tình thương ngập cõi!*

*Ngài dang tay mở đường con dại,
Mang từ bi dạy dỗ đàn con.
Lấy Pháp Tâm làm nền tảng đạo mẫu,
Mở rộng lối Quy Nguyên rực sáng!*

*Theo biến chuyển nhân tâm tiến bước,
Pháp Cha Lành gieo khắp Đông Tây.
Đưa tâm tánh các con sáng mở,
Tỏa đạo vàng phủ khắp Thời - Không!*

*Nay nhịp bước theo chân Ngài con bước,
Đường quang minh rải khắp nẻo Trần Hồng.
Đưa chúng sanh ra những giấc ngủ nồng,
Thoát khổ ải theo chân Ngài trở lại!*

*Ngày hội lớn Long Hoa đang khai mở,
Trong vòng tay thân ái của Cha Lành.
Mở thông đường soi sáng để Quy Nguyên,
Cho sanh chúng trở về nơi xưa cũ.*

*Đời Tròn - Đạo Hiện Chơn Như!
Đường về Tâm Pháp như như một dòng!*

Từ Tâm Thiện Phước

TƯỜNG NIỆM

*Trước lệnh bài khói hương nghi ngút
Chút lòng thành tưởng nhớ đến Thầy
Bao năm quán quít bên Thầy
Giờ đây cách biệt Thầy trò đôi nơi
Chúng con đang sống chơi vui
Như con mất mẹ như chim xa bầy
Khi nào tứ tứ Thầy Thầy
Bây giờ chỉ có vọng cầu khói hương
Tâm con quyện chặt theo hương
Bay về đất Phật trình lên Đức Ngài
Con đây phát nguyện từ rày
Nói theo đức độ dẫn diu nhân sinh
Ơn Thầy cứu thế độ sinh
Bóng Thầy đi trước con nguyện theo sau
Bao nhiêu nghiệp chướng trần lao
Nhân sinh con nguyện thức tâm siêu sầu
Nam mô lòng sở nguyện cầu
Tôn Sư cứu độ muôn loài chúng sinh!*

Từ Thiện Khanh

Thủ Thừa, ngày 26 tháng 12 năm 1994.

VỀ ĐÂU?

*Hè mi đến mang theo ngàn tia lửa
Phủ lên người trên cả quãng đường đi
Chân bước đều nhỏ những giọt mồ hôi
Cứ nhỏ xuống, biết bao giờ ngơi nghỉ ?*

*Làn gió thổi, kéo theo mùa thu tới
Mang về đây dăm sắc lá úa tàn
Ta vẫn bước ngược theo làn gió cuốn
Đẩy giùm ta đây cái kiếp không nhà !*

*Về đâu hỏi? Oí con người xa xứ !
Buổi đông tàn, gió lạnh rét từng cơn
Mưa vẫn đổ hay lòng ta nặng hạt
Vẫn bước đều và chẳng biết dừng chân.*

*Đi về đâu, ơi con người vô định
Dừng lại đây và đợi lúc tàn đông
Mùa băng giá sẽ nhường mùa xuân mới
Ánh Đạo Vàng, sáng rực ở ngày mai !*

17 tháng 7 năm 1986
Châu Nhật Tân.

SƯ HUYNH ƠI!

Mấy năm nay, con đau nhiều lắm!
Mà con thuyền không đắm đâu, Huynh.
Thuyền này không phải thuyền tình,
Mà thuyền Bát Nhã kết tinh lâu rồi.
Nhìn qua thế sự thấy tòi,
Tâm tư vắng lặng, trau dồi tiếc chi.
Cầu xin mặt nước phẳng lì
Li ti sóng gợn làm gì cho qua.
Luôn luôn đánh bỏ cái ta,
Khoe khoan tự mạn ai mà mền yêu.
Sư Huynh đã dạy lắm điều,
Ghi sâu tâm khảm có nhiều điều hay.
Dù cho không ở kiếp này,
Gia đình còn đó nhắc ngay khi cần.
Con quyết giữ dạ trăm phần,
Vâng lời chỉ dạy nhiều lần không quên.
Đạo nhà cố gắng giữ nền.
Trau dồi mỗi đạo vang rền khắp nơi.
Chống chèo gùn chớ buông lời,
Thẳng xông lướt gió, mừng Ơi là mừng!

Lữ Ngô Đồng

CHƠI GIẢ

*Thức đêm mới biết đêm dài
Có đi mới biết đường dài ra sao
Ngắm nhìn mây lượn trên cao
Bức tranh vãn cảnh không gì là chơi
Làm người phải biết giả chơi
Biết cho ra biết, nhìn cho ra nhìn
Giả chơi tự ở nơi mình
Tạo chi hưởng nấy gọi là nhân duyên
Soi tâm thấy tánh cần chuyên
Niệm niệm gìn giữ, tâm đừng lãng xao
Kiếp người thọ được là bao?
Của thiên trả địa đem theo được gì?
Nghịch duyên đeo đẳng tức thì
Tri tâm tri tánh trở về chơi nguyên!*

Từ Thiện Khanh

CÔNG ƠN THẦY

“Cây có gốc mới nở cành sanh ngọn
Nước có nguồn mới bể rộng sông sâu”...
Con người ta bởi do đâu?
Tổ Tiên, cha mẹ từ lâu sinh thành.
Lớn lên rồi học với hành
Lời Thầy dạy dỗ, đành rành khắc ghi.
Hiếu - Trung - Tín - Nghĩa - Lễ nghi,
Nhon từ độ lượng, trọn bề mới nên.
Từ kẻ dưới, chí người trên,
Công ơn dạy bảo kẻ bên cạnh Thầy.
“Nằm - Ngồi - Đi - Đứng” bảy chầy,
Bốn tâm thanh tịnh, tròn đầy hạnh duyên.
Sửa thân - Tu niệm - Hành thiền.
Giới - Định - Huệ - Giải thoát liền Tri lai.
Luân hồi bao kiếp trần ai,
Triền miên chìm đắm miệt mài sá chi?
An nhiên - Tự tại - Trở về,
Kho tàng vô báu Bồ Đề phát tâm.
“Thượng Thừa Tối Thắng” cao thâm,
Bao điều vi diệu điều nằm ở trong.
Kiếp người một cõi mệnh mong....
Trở về bản tánh chơn không tròn đầy
Thành tâm ghi nhớ Ân Thầy
Dâng lên tưởng niệm nơi đây kết tường !

Lê Tân Thanh.

TÌNH THỂ

*Kiếp người tựa thể bèo mây
Có chi mà phải mê say bận lòng
Đời là bể khổ mệnh mong
Có chi mà đắm mà trông cho phiền
Nghĩ ra sự thể mà buồn
Nhìn xem thể cuộc như tuồng giấc mơ !*

Từ Tâm Anh

TÔI YÊU

*Tôi yêu vũ trụ càn khôn
Yêu mây, yêu gió, yêu con sông dài
Tôi yêu các bậc hiền tài
Giúp đời không quản nhọc nhằn khó khăn
Tôi yêu các vị lẫm xăng
Cuộc đời giả tạm lẫm xăng làm gì
Ngủ chi, ngủ mãi ly bì
Thức đi để thấy lão ông chèo đò !*

Từ Thiện Khanh

THUYỀN TỪ

Vân thanh một cụm đang du
Thuyền Từ một chuyến vân du Ta Bà
Đạo chơi cùng khắp bao la
Đón người thức giấc, đưa người qua sông
Chèo thuyền nào có tính công
Đón đưa, đưa đón người đi qua bờ
Mau mau đừng có chân chờ
Kíp đi thuyền chở qua bờ sông mê
Xin đừng có ý khen chê
Thuyền tuy bé nhỏ nhưng mà không sao
Chở nhiều càng vững chèo mau
Cầu mong tất cả cùng nhau xuống thuyền
Thuyền đây chỉ chở sĩ hiền
Chở người đạo đức, chở người sĩ phu
Thuyền đâu có ý tính xu
Chỉ xin hai chữ nhân từ mà thôi
Cũng đừng trì hoãn lôi thôi
Thuyền đâu có lúc, đúng giờ thuyền đi
Nếu mà để lỡ rồi thì
Thuyền Từ tách bến khó mong phản hồi !

Từ Thiện Khanh

MỘT GIẤY THANH TỊNH

Một phút bình tâm
Trở về mình
Vô minh
Một giây thanh tịnh
Từ ái bình minh
Tình, Tiền, Quyền lực
Mồ lạnh vô danh
Nước mắt chúng sanh
Đại dương giải oan
Lửa thù tàn lụi
Niết Bàn bình an !

Từ Thiện Tâm Trụ

BÀI THƠ DẶNG BA

*Ngôi sao, ngọn đèn màu ánh mắt
Ngôi sao trên trời lấp lánh đêm đêm
Làm duyên dáng một trời thương nhớ !*

*Ngọn đèn đêm đêm nhắc nhở
Vội bên lề ý nghĩ trong mơ
Ngọn đèn, ngôi sao rồi sẽ tắt
Khi gió đến, mây kéo về che khuất.*

*Dòng đời cứ ngược xuôi thế đấy
Chỉ ánh mắt người không bao giờ tắt
Đi suốt cuộc đời cháy sáng mãi không thôi*

*Ba hãy còn trẻ lắm
Dù đôi mắt đã già
Trải qua bao gian khổ
Tia nhìn chẳng phai pha !*

*Ba hãy còn trẻ lắm
Đầu tóc đã bạc màu
Gia đình, Đời và Đạo
Thương ba sức tổn hao.
Ba còn nhiều truân chuyên
Đôi mắt ba dấu nặng*

*Gọng kính trắng u buồn
Vẫn nhìn bằng nụ cười yêu thương !*

*Mái đầu ba thêm bạc
Năm ba sợi nguyệt oan
Vạn tươi hồng suy nghĩ
Suốt hành trình trăm năm !
Đôi mắt già trước tuổi
Mái tóc già trước tuổi
Sợi bạc còn hồn nhiên
Như lòng ba trong sáng !*

*Hôm nay ngày Sinh Nhật
Chúng con dâng lời chúc
Ba sống lâu muôn tuổi
Nâng chúng con vào Đời, Đạo trọn lành !*

**Châu Nhật Trung
Khánh Đản 1991.**

CHUYỂN PHÁP

Tiếng Pháp vang rền bên trời Á
Âm ầm rung chuyển khắp trời mây
Tiếng Pháp bay sang đây Châu Mỹ
Vuốt dần, xoa dịu những hồn xa
Giữ bước chân hoang bỏ cuộc đời
Giữ tình, giữ bạn, đắp lòng vui
Vuốt nhẹ mái đầu đầy bụi ảo
Đưa thuyền làm lẫn trở lại bờ !

Tiếng Pháp chuyển về miền đất lạ
Pháp vực người say, dẫn người hiền
Pháp ngăn chém giết, tay đầy máu
Lau sạch vết thương, mắt lệ nhòa
Đêm qua tôi đứng tìm người lạ
Trôi nổi chập chờn giữa tha ma
Giữa ánh đêm dày người có biết
Nơi đây tiếng Pháp vọng nhà nhà !
Pháp vuốt nhẹ hồn người nằm xuống
Pháp cho người khổ thấy tình thương
Pháp đi xuống vực nâng người dậy
Pháp giúp người ngăn nổi chán chường
Pháp đẩy rộng mở hơn cửa biển
Pháp biến người gian trở thành hiền
Pháp đưa tất cả về một mối
Pháp dẫn mọi loài thủy Quy Nguyên !

Ngày 26 tháng 6 năm 1988
Châu Nhật Tân

THẦY TÔI

Chúng tôi hạnh quả chẳng đồng
Kẻ đầu ngọn sóng, kẻ chìm vực sâu
Chúng tôi kẻ Á người Âu
Kẻ Nam người Bắc đâu đâu hội về
Thuyền từ Thầy đậu sông mê
Mặc cho mưa gió tứ bề phủ giăng
Thầy tôi chẳng quản nhọc nhằn
Quyết tâm phương chước cứu nần chúng sanh
Phao Diệu Pháp cấp cứu nhanh
Độ đàn con trẻ loanh quanh mớ mành
Chìm sâu nhân ngã làm than
Kẹt vòng khổ lụy mê man đường trần
Bè Khai Tâm kịp thoát thân
Vượt qua điểm kẹt, xé màn vô minh
Giải thoát tri kiến tịnh bình
Xa lìa tứ tướng tốc trình uyên nguyên
Mẹ cha bè bạn đoàn viên
Đón mừng cùng tử ngự liên hoa đài
Ấn Thầy tạc dạ đêm ngày
Nguyện Thầy đệ tử thừa sai hành trì
Độ tận chúng giải trừ nghi
Cầu xin Chư Phật chứng tri lòng thành.

Từ Tâm Thiện Hóa

ĐÊM KHÓ NGỦ

*Đã 3 giờ sao tôi chưa ngủ
Nhớ Đức Ngài ủ rũ nỗi niềm xa
Nhớ Bibi can đảm chịu xa nhà
Theo phu tướng hòa mình với Đạo
Có trình độ chẳng làm thông thạo
Đức khiêm cung bạn đạo mến thương
Dù người dưng gặp phải tai ương
Mau té độ như người ruột thịt
Dù số nhiều hay là số ít
Lòng tôi đây thấy thích vô cùng
Già tuổi này rồi cũng tự trung
Về một mối ung dung nghĩa cả!*

Lữ Ngô Đồng

VÔ NGẠI

*Liên Đài Cứu Phàm độ sanh
Dắt người lạc lối, độ người thức tâm
Đường đi nào có xa xăm
Do bởi tâm phàm mê chấp mà ra
Vũ trụ trời đất bao la
Ban rải ân tình cho cả thế gian
Tỉnh đi để thấy bình an
Thấy được chơn giả, chọn dàng mà đi
Trở về bổn tánh chơn qui
Hòa cùng thanh điển, sánh cùng hư vô
Thậm thâm đạo diệu nam mô
Gót hài thanh thoát vào ra cửa trời
Tự tại vô ngại tuyệt vời
Có chi sánh được sống đời vô ưu
Trăng rằm rồi đến trăng lu
Đông tàn Xuân đến đem vui cho đời !*

25 tháng 6 năm 1996
Từ Thiện Khanh

ĐỨC PHÁP CHƯ

Người ta bảo:
Trèo cao té nặng !
Tánh tham lam muốn đặng như Thầy
Gắng trì tâm không chóng thì chầy
Tâm thanh tịnh có ngày kết quả
Nhớ mặn chua ai đều chê cả
Mà Thầy mình biến quả ngon lành
Ngọt lại thơm ấy cũng trời dành
Và tất cả cũng đành bái phục
Đạo gần đây đi đâu cho nhục
Thầy dạy mình lục đục cứ theo
Cùng anh em xúm lại gắng chèo
Thuyền Bát Nhã ta cầm tay lái
Phải thưởng thức những điều trọng đại
Vượt đầu lên đứng lại không nên
Mình đi sau phải phục Bề Trên
Để gắng học chóng lên cỏi Thượng
Nhưng đừng ham mà giàu tướng tượng
Cứ thản nhiên phá tướng an lành
 Đấy là tướng Phật lòng thành
Đức tin Đại Lực đâu đành làm ngơ !

Lữ Ngô Đồng

NGƯỜI BIẾT TU

*Người biết tu hành phải phá mê
Mặc cho thế sự nhún hay trề
Hiểu thông diệu lý nhờ ngộ đạo
Minh tâm kiến tánh trở về quê.*

*Người biết tu hành tránh tiếng chê
Nương theo chánh pháp ở hay về
Mặc lời gièm siểm gìn tâm đạo
Dứt sạch oan khiên trở về quê.*

*Giúp người tỏ ngộ tránh đường mê
Lợi ích nhơn sanh mặc nhún trề
An nhiên tự tại gìn tâm đạo
Đời tròn đạo trọn trở về quê.*

*Sóng triều đối bóng trăng khuya
Trời quang cảnh tịnh vầng mây lững lờ
Cảnh tâm chỉ quét bụi mờ
Lau gương sạch bụi, cố công tẩy trần
Hiện sĩ đời sống thanh bản
Danh vị hồng trần như gió như sương.*

Từ Thiện Khanh

CHỮ KHÔNG

*Khai mở tâm không vốn định lòng
Không buồn, không giận, phước không mong
Không vui, không sợ, không làm phải
Tranh chấp cũng không để tịnh lòng*

*Hạnh phúc kìa ai vẫn đứng vững
Bốn mùa nào chấp thấy mùa Xuân
Thu Đông lạnh lẽo không màng tới
Nắng Hạ ấm lên cũng chẳng mừng*

*Dở ngon tốt xấu cũng chẳng màng
Tha hồ thù dật cũng nhìn ngang
Cười chê, tán tụng không hay biết
Chẳng sợ công phu phải lỡ làng.*

Lữ Ngộ Đồng

NHỚ NGƯỜI ĐI XA

Mưa rơi, giọt mưa rơi.
“Lệ Trời”, giăng ngập lối.
Mưa rơi, giọt chảy dài,
Trời buồn, sao Trời mưa?

Mưa về, con nhớ ba
Gió về, cây xao động
Lầm lũi bước giữa trời
Giọt buồn, rơi ướt vai

Rồi mùa mưa qua đi
Lệ Trời không rơi nữa
Con vẫn bước giữa trời
Chỉ mình, lệ con rơi

Đường dài, con nhớ ba
Lấy hình mình làm bóng
Nhìn mình để nhớ người
Ba làm gì con theo.

Ba con mang niềm vui
Cho muôn người muôn kiếp
Ba con mang tình mình
Thành hạnh phúc muôn nơi

Nay con mang niềm vui
Cho đời vui mãi mãi
Để tìm thấy nơi mình
Đây bóng hình Cha yêu!

Nhớ ngày ba lìa thế
28 tháng 12 năm 1999 Châu Nhật Tân

TÌNH THẦY BAO LA

*Tròn câu Phụ Tử mối tình thâm
Có lúc Sư huynh đã khóc thầm
Vì thương trần thế nhiều mê muội
Đắm chìm ân ái phải lạc lầm
Bao đêm thao thức Thầy không ngủ
Độ cả dương trần lẫn âm gian
Lao tâm khô trí chân mòn mỏi
Chỉ mong tử đệ được minh tâm !*

*Minh tâm kiến tánh trở về ngôi
Ngài ngự tòa sen dạ bồi hồi
Đệ tử quây quần vui sum họp
Lạc bang chung hưởng đức đạo rồi !*

26 tháng 1 năm 1991
Từ Thiện Tâm Khai

CHÚC XUÂN

*Nhân dịp Canh Thìn xuân mới sang
Kính chúc Đức Thầy tuổi thọ tăng
Trụ thế dài lâu cùng pháp hữu
Đưa Quy Nguyên Pháp tiến vinh quang !*

*Kính chúc Sư Tỷ cùng gia đình
Trọn năm phước báu với ân Thiên
Tiếp nối Sư Huynh gìn mối Đạo
Dắt dìu pháp hữu thức tâm linh !*

*Kính chúc quý huynh trưởng các Thầy
Tâm toàn, ý tịnh, hạnh cao đầy
Tiếp tay Sư Tỷ cùng vun đắp
Truyền lại giáo ngôn của Đức Ngài !*

*Kính chúc chư pháp hữu gần xa
Thơ thời an vui khắp mọi nhà
Tinh tấn công phu, thành quả đạt
Đoạn lìa nghiệp chướng, dứt phong ba !*

*Sau cùng, chúc Tọa Chí Quy Nguyên,
Khởi sắc vang danh tận mọi miền
Làm tốt thông tin văn hóa Đạo
Cho toàn pháp hữu ngộ ý duyên !*

Ngày 1 tháng 1 năm 2000
Trịnh Văn Ba

TRƯỜNG THI
TỪ THIÊN KHANH

*Hoa tiên một lá thơ đề
Hai vầng nhật nguyệt chung quanh chiếu ngời
Vườn mai khoe sắc chào mời
Muôn hoa đua nở đón chào gió xuân
Kia là cánh én vào xuân
Uyên ương đôi bướm nhịp nhàn vờn hoa
Song hành từng cặp quần thoa
Trai thanh gái lịch điểm tô san hà
Án thư lịch sử nước nhà
Bên ngọn bạch lập một chàng thư sinh
Miệt mài tâm lý cứu sinh
Đem hương cho khách, đem xuân cho đời
Vàng trăng mười sáu tuyệt vời
Lung linh bóng nguyệt dung quang tròn đầy
Chị Hằng cho hỏi câu này
Lúc tròn khi khuyết nguyên do có gì?*

*Sương khuya thấm ướt bờ vai
Tàn canh bước lạnh ngọn đèn hắt hiu
Đêm trường vọng tiếng ve kêu
Nghe như ai oán, nghe như xé lòng
Buồn chi ve khái nhạc lòng
Tủi thân buồn phận mang thân ve sầu
Kiếp trần lắm nỗi cơ cầu
Mong manh số kiếp trăm kha đọa đài*

Con đường tiến hóa còn dài ...
U mê gây tạo nghiệp trần phải mang
Mong rằng hết kiếp vương mang
Bánh xe tiến hóa đưa mang qua bờ.

Tâm tư trĩu nặng nỗi niềm
Hai vầng nhật nguyệt chứng cho tất lòng
Mong sao nước chảy xuôi dòng
Nhơn loại một lòng hướng thượng hồi qui
Thoát vòng ... bảng hổ tên ghi
Hoa khai kiến diện Phật đài xướng danh
Hữu duyên hữu đức thành danh
Duyên thức phận thời không lỡ hội duyên
À ơi! Ai người hữu duyên
Trăm năm ngắn ngủi kéo không kịp thời
Chòng chành một giấc mơ đời
Lỡ duyên lỡ phận kiếp người hồi lay
Kìa kìa là áng mây bay
Vô phương không định vật vờ chơn không
Tất cả đều có tổ tông
Hãy biết mà về để có chỗ nương
Càng nghĩ càng thấy càng thương
Cho ai không thức, cho người không duyên

Đường mây trải rộng thênh thang
Ngưu Lang, Chức Nữ cách nhau hai đầu
Hai bờ chỉ cách cây cầu
Ô Thước chia lối ngăn đường chàng Ngưu

Thôi đừng đem dạ luyến lưu
Duyên kia tình nợ có chi là bền
Kiếp trần giả tạm chi bền
Tình duyên phàm tục luyến lưu làm gì?
Thanh cao tình nợ xá gì
Chút thân tạm bỏ rồi thì hoàn không
Đời người ví lá mùa Đông
Xuân tươi hoa lá, Thu Đông rã rời
Thanh cao tình nợ tuyệt vời
Trần trọc há sánh non bông cõi thanh

Kim Ô vừa khuất non Đoài
Bóng nguyệt cũng vừa ló dạng chơn không
Nhấp nhô sóng bạc trên sông
Con thuyền nhẹ lướt bạn cùng trăng sao
Bầu trời lấp lánh muôn sao
Lung linh bóng nước trắng sao đậm tình
Tâm tư chỉ có riêng mình
Ngày qua tháng lại mái đầu tha sương
Vận hành chuyển hóa âm dương
Linh sinh hóa hóa rồi thì hoàn không
Cảnh cũng không, ta cũng không
Tất cả vạn hữu duyên sinh vô thường
Lối đi có lắm nẻo đường
Sáu nẻo đường trần chỉ một lộ thiên
Ấy là con lộ an nhiên
Vô ưu, vô nhiễm, quang minh trường tồn!

Từ Thiện Khanh

MỤC LỤC

1	Lời giới thiệu	2
2	Kệ của Đức Pháp Chủ	4
3	Kệ của Đức Pháp Chủ	5
4	Kính mừng ngày Khánh Đản của ba <i>Châu Nhật Trung</i>	6
5	Kệ của Đức Diêu Trì Kim Mẫu	7
6	Gởi các vị đang đứng trước cửa Pháp <i>Tế Công Phật Sống</i>	8
7	Mừng Khánh Đản Đức Tôn Sư <i>Từ Thiện Tâm Trụ</i>	9
8	Sang sông <i>Từ Tri Nguyên</i>	10
9	Cội phúc <i>Từ Thiện Khanh</i>	11
10	Bài thơ tân Xuân <i>B.S Nguyễn Tấn Lộc</i>	12
11	Sầu Đông <i>Từ Thiện Tâm Khai</i>	13
12	Khuyến nữ tu <i>Từ Thiện Khanh</i>	14
13	Niết Bàn Viên Minh cửa Trời rộng mở <i>Từ Thiện Tâm Trụ</i>	15
14	Tình một năm còn mãi thiên thu <i>Vũ Như Hoằng</i>	16
15	Đóa hoa vô thường <i>Từ Thiện Tâm Khai</i>	18
16	Tu thiết dễ <i>Từ Thiện Khanh</i>	19

17	Một đêm diêu huyền <i>Lữ Ngó Đồng</i>	20
18	Xuân Bính Tý 1996 <i>Từ Thiện Tâm Khai</i>	21
19	Chuyện đời tôi <i>Từ Minh Tâm Thắng</i>	22
20	Thông điệp tình yêu <i>Từ Thiện Tâm Khai</i>	23
21	Chỉ là giấc mơ <i>Từ Thiện Khanh</i>	25
22	Cảm tác <i>Từ Tâm Thiện Phước</i>	26
23	Tưởng niệm <i>Từ Thiện Khanh</i>	27
24	Về đâu? <i>Châu Nhật Tân</i>	28
25	Sư Huynh ơi! <i>Lữ Ngó Đồng</i>	29
26	Chơn giả <i>Từ Thiện Khanh</i>	30
27	Công ơn Thầy <i>Lê Tân Thanh</i>	31
28	Tĩnh thể <i>Từ Tâm Anh</i>	32
29	Tôi yêu <i>Từ Thiện Khanh</i>	32
30	Thuyền từ <i>Từ Thiện Khanh</i>	33
31	Một giây thanh tịnh <i>Từ Thiện Tâm Trự</i>	34
32	Bài thơ dâng ba <i>Châu Nhật Trung</i>	35
33	Chuyển Pháp <i>Châu Nhật Tân</i>	37

34	Thầy tôi <i>Từ Tâm Thiện Hóa</i>	38
35	Đêm khó ngủ <i>Lữ Ngộ Đồng</i>	39
36	Vô ngại <i>Từ Thiện Khanh</i>	40
37	Đức Pháp Chủ <i>Lữ Ngộ Đồng</i>	41
38	Người biết tu <i>Từ Thiện Khanh</i>	42
39	Chữ Không <i>Lữ Ngộ Đồng</i>	43
40	Nhớ người đi xa <i>Châu Nhật Tân</i>	44
41	Tình Thầy bao la <i>Từ Thiện Tâm Khai</i>	45
42	Chúc Xuân <i>Trịnh Văn Ba</i>	46
43	Trường Thi: Từ Thiện Khanh <i>Từ Thiện Khanh</i>	47